

Мразъ—червенъ носъ и Мразъ—синъ носъ.

I.

тървѣли по снѣжното поле два мраза, двама крѣвни братя, отъ кракъ на кракъ подскачали, ржка съ ржка плѣскали.

Гледатъ по пжтя идатъ хора: пжтувалъ съ шей-на единъ богаташъ, а слѣдъ него единъ селянинъ отивалъ за дърва.

Казва единиятъ мразъ на другия:

— Братко, Мразъ-червенъ носъ, хайде да се пошегуваме, да измразимъ тия хора.

— Бива, отговаря Мразъ-синъ носъ.

И почнали да кроятъ, кой слѣдъ кого да иде. Мразъ-синъ носъ, като по-младъ, дума:

— На менъ се иска да ида слѣдъ селянина. Полесно бихъ се разправилъ съ него: кожухътъ му е вехтъ, окжсантъ, гащитѣ му парцаливи, а навоитѣ му — Боже опази! . . . Ти, братко, като по-силенъ отъ мене, тичай слѣдъ богатия. Погледни само какъвъ кожухъ е облѣкълъ. Азъ не мога му надви!